

SEBASTIÀ GARCÍAS PALOU

El senyor Sebastià Garcías Palou va néixer a Inca el dia 20 de novembre de 1908.

Després de cursar els estudis eclesiàstics al Seminari Diocesà de Palma de Mallorca, obtingué els graus de Doctor en Filosofia per la Universitat Pontifícia de Comilles i l'any 1935 el de Doctor en Teologia a la Pontifícia Universitat Gregoriana de Roma. L'any 1948 obtingué la Canongia d'Arriber de la Seu de Mallorca, i accedí a la dignitat de Magistral l'any 1962.

Al llarg dels seus anys d'investigació teològica i històrica ha destacat part damunt tot la seva dedicació a l'obra de Ramon Llull. Des de la seva tesi doctoral de l'any 1935 fins als seus darrers escrits en cara a la impremta, el catàleg d'obres i articles científics dedicats al tema lul·lià són nombrosíssims. A més, però, la seva activitat s'ha desplegat en altres iniciatives de gran transcendència en el camp del Lul·lisme científic. Entre aquestes sobresurten l'organització de dos Congressos Internacionals de Lul·lisme, la direcció de la *Maioricensis Schola Lullistica*, la fundació i la direcció de la revista "Estudios Lulianos" i la seva responsabilitat en l'edició a Mallorca dels cinc primers toms de la gran col·lecció de les "Opera Latina Raimundi Lulli". A ran de tot això la seva relació amb els investigadors lul·listes i medievalistes d'arreu del món ha estat constant i intensa.

GUILLEM COLOM CASASNOVAS

El senyor Guillem Colom Casasnovas va néixer a Sóller dia 10 d'agost de 1900.

Un personatge decisiu dins la vida del futur savi va esser el Professor Bartomeu Darder Pericàs. Aquest cèlebre geòleg mallorquí, l'any 1923, donà a conèixer el jove Guillem Colom a un eminent geòleg francès el Professor Paul Fallot que l'any 1910 havia arribat per primera vegada a Mallorca establint el seu laboratori provisional en el de biologia marina de Porto-Pi.

Amb tan bons mestres i amics el naturalista solleric va començar a orientar la seva formació científica cap a la geologia en general però d'un modo particular dins el camp de la Micropaleontologia, ciència quasi desconeguda a Espanya, mentre a Nordamèrica tenia grans aplicacions estratigràfiques en la recerca del petroli i a França, sobre tot a París i a Estrasburg, els professors Cailleux i Lapparent empraven els microorganismes fòssils per datar les roques sedimentàries. Precisament la manca d'especialistes a Espanya amb motiu del XIV Congrés Geològic internacional del 1926, mugué als mentats científics francesos, durant una excursió a Mallorca, a convidar l'aprofitat alumne d'en Darder i d'en Fallot a seguir a França els cursos de Micropaleontologia.

L'any 1927 deixà en Colom la Sorbona i tornà a Sóller, sempre evitant els inconvenients de l'autodidactisme amb freqüents contactes personals i epistolars amb París i Estrasburg, que a poc a poc s'estenqueren amb els millors micropaleontòlegs del món. Ja que corrent els anys "Cas Fidever" de Sóller i "Llenaire" de Pollença esdevingueren rutes científiques obligades pels naturalistes que visita ven o estudiaven les nostres Illes. Per allà hi desfilaren el professor Douviller, fundador de l'Institut de Micropaleontologia de la Universitat de París, els esposos Le Calvez figures destacades dins l'embriologia dels Foraminífers, a París i a Rennes, el Dr. Sigal amb els seus estudis micropaleontològics a l'Institut du Pétrole, la família Bisson amb aquells materials i consells de D. Guillem pel seu "Atlas" que preparaven sobre els Foraminífers planctònics de la conca mediterrània. I tantíssims d'altres savis i investigadors que han fet de Ca D. Guillem Colom un lloc de trobada cultural, una gran universitat en miniatura on el Mestre de la Micropaleontologia Espanyola sense cap títol universitari, ha mantingut durant més de 60 anys co-

rresponsència científica amb els micropaleontòlegs més qualificats del segle, tant de les companyies petroleres com de les universitats i altres centres d'investigació: Així veim en Bolli, de la Trinidad Oli Company Ltd., aclarint la sistemàtica de les Globigerines de l'Aquitanià de Lluçmajor, mentre en Hofker de Le Hague li proposa fer un llibre del Foraminífers d'Holanda semblant a los "Foraminíferos Ibéricos" encarregat pel professor Margalef per satisfer la manca de bibliografia adequada als alumnes d'ecologia i biologia marines.

No és estrany que dins aquesta eufòria americana pel micropaleontòleg solleric, els professors Charlton de Rivero i Pedro Joaquín Bermúdez en el seu llibre de text de la Universitat Central de Veneçuela ens diguin que: "Los españoles sienten orgullo por las contribuciones de Guillermo Colom sobre los Tintinnidos y otros grupos interesantes de la Micropaleontología".

L'aplicació industrial dels estudis d'en Colom va transcendir a les companyies petroleres que començaren, després de la Segona Guerra mundial, a encetar la crosta del nostre país i de les seves colònies. Així l'americana ESSO de New York i l'espanyola SEPESA per la recerca d'hidrocarburs concertaren els coneixements del micropaleontòleg solleric, com també ho feren les hispano-americanes RICHFIELD SAHARA PETROLEUM Co. i la AMERICAN OVERSEAS PETROLEUM Co. No sols perquè els seus informes eren prou documentats sino també perquè resultaven més econòmics.

Des de llavors "Cas Fidever" de Sóller esdevingué el primer consultant espanyol d'estratigrafia petrolífera i sense aparells sofisticats ni despeses escandaloses D. Guillem donà forma als primers estudis micropaleontològics de la postguerra, aplicats a la investigació de noves fonts d'energia, multiplicant-se els llibres i altres publicacions fins arribar avui a uns 178 títols, que més envant transcrivim, i dels quals 91 són de micropaleontologia, 40 de geologia en general, 17 de biogeologia, 3 de macropaleontologia, 7 de sedimentologia marina, 5 de cartografia geològica, 4 de paleoecologia i 1 sobre les pluges de fang baix el punt de vista geològic.

Diverses publicacions especialitzades comptaren amb la seva col·laboració científica com a membre del comitè de redacció o col·laborador honorífic, destacant entre elles la Micropaleontology del Museu d'Història Natural de New York, la Micropaleontologie de la Universitat de París, la Revista Española de Micropaleontología i el Boletí de

la Societat d'Història Natural de Balears, del qual n'és cofundador i president honorari. El seu prestigi científic ha estat reconegut per les Reals Acadèmies de Ciències de Madrid i Barcelona, de les quals és membre corresponent, així com per la Societat Geològica de França que el nomenà President Honorari Estranger.

Distinciones otorgadas a D. GUILLERMO COLOM CASANOVAS

- Miembro Correspondiente de la Real Academia de Ciencias de Madrid.
- Miembro Correspondiente de la Real Academia de Ciencias y Artes de Barcelona.
- Miembro del Consejo Superior de Investigaciones Científicas de Madrid.
- Presidente de Honor de la Sociedad de Historia Natural de Baleares.
- Miembro Honorario de la Sociedad Geológica de Francia. De esta Sociedad, en 1.965, ostentó el cargo de Presidente Extranjero, nombramiento que se otorga unicamente por un año.
- Hijo Ilustre de la Ciudad de Sóller
- Profesor Honorario de la Facultad de Ciencias de la Universidad de Baleares. (Abril de 1.974)
- Doctor Honoris Causa de la Universidad Autónoma de Barcelona (Octubre de 1.976).
- Premio Ciudad de Palma de Investigación Científica (~~Octubre~~ Enero de 1.978)
- Gran Cruz de Alfonso X El Sabio (Junio de 1.982)
- Vicepresidente Nacional del Colegio de Geólogos (Diciembre 1.983)
- Homenaje del Ayuntamiento y Villa de Pollensa. Dedicación de una calle (Mayo de 1.984)
- Medalla d'Or de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears (Octubre de 1.985)

Equipos directivos de los que forma parte

- Revue de Micropaleontologie de Paris de la Sorbona
- Revista Española de Micropaleontología de la Empresa Nacional ADARO.
- Journal of Foraminiferal Research de Washington
- Micropaleontology del Muaseo de Historia Natural de Nueva York